

ABSALOM

Preek door Ds. Fred Elphick

“En zo stal Absalom het hart der mannen van Israël”
(II Samuel 15:6)

Het verhaal van Absalom, de oudste zoon van Koning David, beslaat zeven hoofdstukken van het tweede boek van Samuel. Hoewel de geestelijke betekenis van dit deel van het Woord niet uitgelegd wordt in de Geschriften, verkrijgen wij een belangrijke aanduiding in het feit dat Absalom verband houdt met de letterlijke zin van het Woord.

Deze laagste trede der openbaring hangt dikwijls samen met een bijzonder persoon, zoals Elia van het Oude testament en Johannes de Doper van het Nieuwe Testament.

Wanneer we het woord zoals het in onze geest verschijnt, vergelijken met een levend persoon, dan beantwoordt het deel dat wij het meest bewust zijn (spieren, huis en zintuigen) aan deze laagste trede der openbaring.

Evenals de daden van het lichaam, vooral het gelaat, onze bedoelingen tonen of verbergen, zo kan de letter van het Woord gebruikt worden, óf ter ondersteuning van zijn ware doel, óf ten dienste van onze eigen winst en voordeel.

Absalom schijnt zowel het gebruik als het misbruik van de zin der letter voor te stellen. Wanneer gebruikt ter BEVESTIGING van de geestelijke zin en dus om echte waarheden in de geest op te roepen (HV 5247, 5569), is het “vrij van gebrek”.

Zo wordt van Absalom gezegd dat *“van de voetzool af tot de hoofdschedel toe geen gebrek aan hem was. Wanneer hij zijn hoofdhaar liet afscheren -hij liet het aan het eind van elk jaar afscheren; omdat het hem te zwaar werd, liet hij het afscheren- dan liet hij het haar van zijn hoofd wegen: tweehonderd sikkels, naar het koninklijke gewicht.”* (II Samuel 14:25, 26).

Absalom's overvloedige lokken herinneren aan het haar van Simson, waarin de enorme kracht van Goddelijke Waarheid, die zelfs bestaat op het laagste activiteitsniveau. Zo werd Elia gekenmerkt als een “behaarde man” (II Koningen 1:8) en was Johannes de Doper gekleed in kamelen haar. Dit alles stelt het gebruik en de kracht voor van de uitwendige, letterlijke betekenis van het Woord, zoals die berust op zintuiglijke verbeelding getrokken uit de wereld rondom ons...

Het misbruik van deze zin, daarentegen, wordt uitgebeeld door het verraad van Absalom: *“En zo stal Absalom het hart der mannen van Israël”* (tekst). Eensluitende woorden komen voor in Deuteronomium: *“Wanneer iemand betrap wordt, terwijl hij een mens, een van zijn broeders, uit de Israëlieten, rooft en hem als slaaf behandelt en verkoopt, dan zal die dief sterven....(Deuteronomium 24:7).*

Hier wordt uitgelegd, dat de zonen van Israël de waarheden van de kerk betekenen - dus het stelen ervan is het verwerven “niet met de bedoeling om er naar te leven en ze uit het hart te onderwijzen, maar om daarmee winst voor.....(zichzelf) te maken. (HV 5886).

De kostbare dingen van het Woord stelen is even slecht als een dief die iemand berooft die geen verdediging heeft, of nog erger zelfs, het ontvoeren van een ander menselijk wezen.

Wanneer de leringen van het Woord ons leven binnen gekomen zijn, zijn zij als het hart in een levend lichaam - zij zijn wat ons werkelijk menselijk maakt. Wanneer we ze laten weg stelen, worden we minder dan menselijk; zoals het slachtoffer van een kidnapper is ons geestelijk leven in dodelijk gevaar.

Op een minder dramatisch vlak kunnen we er toe gebracht worden, de schatten van het Woord te behandelen als een investering, waarover we kunnen beschikken als het ons het beste uitkomt. Zoals een speculant, die landgoed koopt met geen ander doel voor ogen dan zijn eigen beurs te spekken, kunnen ook wij paarden van wijsheid uit de Geschriften vergaren en deze dan ten eigen voordeel gebruiken.

Nemen wij bijvoorbeeld de lering dat de Heer eerder iemands motieven in aanmerking neemt dan zijn uitwendige daden, en gebruiken wij deze dan om een gebrek aan inzet voor de kerk te rechtvaardigen. Of kunnen wij het feit dat uitwendige verering alleen niet ten hemel leidt gebruiken om onze onwil te verbergen om de moeite te nemen, ons bij anderen voor de eredienst te voegen. De lijst is zonder einde - maar in ieder geval is er een geheime benadering tot ons geweten, die ons in een vals gevoel van zekerheid sust.

Wij zien de steelsheid van Absalom's benadering, terwijl hij probeerde het hart van de mannen van Israël te stelen. Hij *"ging geregeld 's morgens vroeg aan de kant van de weg naar de poort staan. Dan riep Absalom ieder toe die een rechtsgeding had en tot de koning wilde gaan om recht, en vroeg: Uit welke stad zijt gij? Als hij dan antwoordde: Uw knecht komt uit deze of die stam van Israël, dan zeide Absalom tot hem: Zie, uw zaken zijn recht en goed, maar van de zijde van de koning is er niemand die naar u luistert. Ook zei Absalom: Stelde men mij maar als rechter in het land aan! Dan zou ieder die een geding of rechtszaak heeft, tot mij komen, en ik zou hem recht verschaffen. Wanneer iemand naderde om zich voor hem te buigen, dan strekte hij zijn hand uit, greep hem en kuste hem. Op deze wijze deed Absalom met alle Israëlieten die om recht tot de koning kwamen"* (II Samuel 15:2-5).

In deze beschrijving van Absaloms bedrieglijke poging om het gezag van de koning te ondermijnen, zien wij een der methoden die door de hellen gebezigd worden om iemands betere oordeel te verdraaien, namelijk door een positie in te nemen van waar men de dingen kan onderscheppen, die voor het oor van de koning (iemands geweten of innerlijke mens) bestemd zijn, en deze op subtiele verborgen wijze, in zijn eigen voordeel te verdraaien.

Denk bijvoorbeeld aan de stroom van zintuiglijke impressies die ieder wakend ogenblik tot ons komen. Denk aan de kracht van het l=kwaad in het vermogen om die stroom te besmetten zonder opgemerkt te worden, zoals de vijand de watertoevoer van een stad zou kunnen vergiften. Op deze wijze opereren de hellen.

Veronderstel dat elke keer dat wij naar het Woord luisteren of het lezen, wij zouden voelen alsof het niet tot ons sprak - dat het allen van toepassing was op andere mensen - of dat het niet echt meent wat het zegt. Veronderstel, om maar een voorbeeld te nemen, dat we zouden denken dat de leer in Echte Liefde over overspel ouderwets of achterhaald was? "Kijk (zegt Absalom) uw zaak is goed en recht; maar er is van de zijde van de koning niemand die naar u luistert".

Daar is Absalom, wachtend op u terwijl u de poort tot de stad nadert, met zijn redelijk-klinkende woorden.

Deze WEG NAAR DE POORT heeft te maken met de dingen die de mensen geloven waar te zijn (HV 4387) want dit zijn de dingen die aan hun leven richting geven. Op dezelfde wijze zijn alle dingen die wij ontleen aan de zintuigen van het lichaam, als een weg voor de vooruitgang van onze geest, die erdoor in staat gesteld wordt om toegang te verkrijgen tot hogere treden van waarheid.

Iemand die macht over de geesten van mensen zou willen verkrijgen, zou - evenals Absalom - hen benaderen buiten de poort van de stad, weg van het publieke oog van het geweten.

Nogmaals, in termen van de menselijke vorm, zouden kwade geesten, indien toegestaan, zich verzamelen onder de "poort" van de hersenen, waar de ruggenmerg binnengaat, en hun eigen reacties hechten aan de zintuigen-impressies, zoals deze uit het lichaam ontvangen worden. Dit begint te verklaren hoe, voor de komst van de Heer, geesten in staat waren een

mens te bezitten zonder dat hij het wist, zodat hij dacht dat HUN bedoelingen de zijne waren. Zo zeggen de geschriften dat indien zulke geesten niet van de mens gescheiden zouden zijn, “zij op de meest verborgen manier op zijn geweten zouden inwerken en het zouden verdraaien...” (HV 8593:2).

Maar Absaloms poging om zijn vaders koninkrijk omver te werpen mislukte. Iedere kwade opzet zal uiteindelijk zichzelf vernietigen, zoals in de wouden van Ephraïm twintigduizend mannen vielen in de strijd tegen de koning.

Absalom werd bij de ontmoeting met Davids manschappen achtergelaten, hangende in een boom, waarin zijn hoofd verstrikt was geraakt in de verstrengelde takken, terwijl de ezel waarop hij reed, zonder hem verder ging.

Evenzo, wanneer het Woord in ons gebruikt wordt ten dienste van bedrog, met zijn krachtige waarheden verstrengeld als de takken van een boom, is het alsof de geest gevangen is in een boosaardige greep; de redelijkheid verdwijnt onder hem vandaan, zoals de ezel van Absalom: “zodat hij tussen hemel en aarde bleef hangen” (II Samuel 18:9).

Zoals de Geschriften zeggen, dringt bedrog in de binnenste delen van het natuurlijke gemoed, waar het het geestelijk gemoed waar de hemel is, dicht omhelst (HV 6053).

Wij kunnen zien hoe deze complete vernietiging van de geest uitgebeeld wordt in het verhaal: “*Toen nam Joab drie werpspiesen in de hand en stiet ze in het hart van Absalom....En tien knechten, wapendragers van Joab, omringden Absalom en sloegen hem dood. Toen namen zij Absalom en wierpen hem in een groet kuil in het woud en richtten boven hem een zeer grote steenhoop op*” (II Samuel 18:14-17).

Wanneer wij in de verleiding komen om de leringen van de Nieuwe kerk in eigen voordeel te gebruiken, doen wij er goed aan terug te denken aan het lot van Absalom, de koningszoon, een man “zonder blaam”, die zichzelf vernietigde in de poging zijn vaders koninkrijk te ondermijnen.

Maar terwijl wij het gevaar realiseren, zijn wij er van verzekerd, dat de Heer ons er tegen zal beschermen. “*Al vallen er duizend aan uw zijde, en tienduizend aan uw rechterhand, tot u zal het niet genaken. Slechts zult u het met uw ogen aanschouwen, en de vergelding van de goddelozen zien. Want Gij, o Here, zijt mijn toevlucht. Den Allerhoogste hebt gij tot uw schutse gesteld; geen onheil zal u treffen en geen plaag zal uw tent naderen, want Hij zal aangaande u zijn engelen gebieden, dat zij u behoeden op al uw wegen*”. (Psalm 91:7-11)

AMEN.